

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XIV. De gaudiis paradisi cælestis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT XIV.

De gaudiis paradisi cælestis.

1. Anima sancta in cælesti gloria plena sunt sapientia, qua omnia vident in Deo: non tamen Deum comprehensiva visione cognoscunt.

2. Pulchritudo Angelorum, animarumq; sanctorum, & horrenda demonum deformitas.

3. Numerus Angelorum sanctorum inenarrabilis.

4. Beati communicant inter se in omnibus bonis uniuersisque peculiaribus: nec quidquam demis animarum beatitudini expectatio corporis.

5. In Deo sunt omnium rerum perfectiones, unde habere potest scala à pulchritudine & iucunditate creaturarum ad pulchritudinem excellentem Dei.

6. Cujus splendor, maiestas & amabilitas infinita est & incomprehensibilis: ob quam additur satisfactionis deuota ad patriam cælestem.

1. **P**OST mortem cuiusdam virginis, sancta Gertrudis vidit animam eius in cælesti gloria exultantem: à qua cum multa admodum præclara audisset, dixit: *Quomodo hæc omnia nosti? tu enim adhuc in corpore constituta, sensum nimis simplicem habebas.* Illa respondit: *Inde noui unde Sanctus quidam ait, Deum semel inspexisse, est omnia didicisse.* Similiter in Revelationibus beatæ Birgittæ, Deipara virgo Maria alijsq; cælicius frequentissimè dicunt se omnia in Deo videre & scire. Profectò Sancti in cælo cognoscunt perfectè veritatem: cognoscunt rerum omnium naturas: vident & sciunt quidquid ad totius mundi ordinem decorumque pertinet. Hinc beatus Gregorius ait: *Anima sancte in cælo, quia intus claritatem Dei vident, nullo modo credendum est ali-quid foris esse quod ignorent.* Et quarto libri Insinuationum di-

S. Greg.
Papa lib.
4. dia.
logo. 33.
& alibi.

vinæ pietatis sive Revelationum sanctæ Gertrudis, capite vigesimo octauo habetur, quòd ipsa virgo Gertrudis viderit se præsentari Deo indutam tunicâ quadam, in qua distinctè annotata erant singula quæ ipsa in Religione benè vel malè cogitauerat, dixerat & fecerat: ita vt nec minimus quidem punctus cogitationum, intentionum, verborum & operum eius bonorum ac malorum latere posset, quem Deus & omnes Cælicolæ non perfectissimè cognoscerent in luce infallibilis veritatis. Unde diuinitus intellexit, quòd cuiuslibet hominis status similiter pateat Deo & omnibus Sanctis per æterna læcula. Igitur quilibet spiritus beatus videndo essentiã Dei, videt cognoscitque omnia quæ concernunt perfectionem propriæ gloriæ, videt & cognoscit quidquid videre ac scire desiderat: non autem videt omnia quæ sunt & relucet in Deo. Nã si creatura cognosceret omnia quæ sunt in Deo, comprehenderet Deum, quod nullo modo fieri potest, cum illa sit finita, Deus autem infinitus. ^b Unde nec ipsa

Monile
Spiritus.

^a Disputant Theologi pie apud D. Thomam 1. p. qu. 12. art. 8. an in cælo ad perfectionem propriæ gloriæ plura scire aut debeat aut desideret Rex beatus, quàm Eremita Beatus. Vbi est sententia Theologorum, Beatos videre in Deo omnia quæ ad præteritum suum statum pertinet, quod facit ad perfectionem gloriæ.

^b Nulla in cælo aut terris creatura, ne quidem anima Christi, comprehendit Diuinitatem, ut docet D. Thomas, parte qu. 10. art. 1. citans S. Augustinum lib. 81. qq. 9. 24. & semetipsum 1. p. q. 12. art. 7.

V v

qui-

Monile
Spiritus.

quidem creaturarum omnium beatissima, videlicet anima Christi, comprehendit Divinitatem five infinitam Dei essentiam. Ergo solus increatus Deus seipsum plenè comprehendit atq; cognoscit. Ceterum quò quis in cælo majoris meriti est, & Deum ardentius amavit, eò limpidius ipsum intuetur, & plura in eo cognoscit. Ibi gloriam Dei, quæ omnibus communis est, unusquisq; haurit pro sua mensura, & quilibet plenus est.

2. *Incompa-
rabili
pulchri-
tudo san-
ctarum
anima-
rum, &
deformi-
tas da-
monum.
Lib. 2.
Revel.
cap. 18.* Christus ait ad beatam Birgittam: *Dum visiones tibi ostenduntur, si videres pulchritudinem sanctarum animarum, vel sanctorum Angelorum sicuti est, cor tuum præ ingenti gaudiorum peretur. Si item videres demonem sicuti est, non posses viva tam horribilem visionem sustinere. Cernis autem spiritualia quasi corporalia, & anima atq; Angeli apparent tibi in similitudine hominum; quia spiritus tuus adhuc carne impeditus, aliter illa capere non possit. Hinc ipse Dominus dixit sanctæ Catharinæ: Benè meministi, quòd cum aliquando tibi in ecstasi posita, diabolum in propria figura velut in momento & icu oculi demonstrassem, tu sensibus corporis restituta; potiùs eligebas per viam ignitam usq; ad diem iudicii nudis pedibus incedere, quàm rursus illum intueri. Es tamen adhuc ignoras quàm sit reipsa horribilis, què ita raptum vidisti. Tanta verò pulchritudo est etiam infimi civis regni cælestis, ut totius mundi sensibilis*

pulchritudo in unum collecta, illi comparari nullatenus possit: claritas eius longissimè excedit meridianam visibilis solis claritatem.

Quarto libro Revelationum sanctæ Birgittæ capite undecimo Deipara Virgo Maria dicit ipsi Birgittæ, tantum esse numerum beatorum spirituum Angelicorum, ut si computarentur omnes homines ab Adam usque ad ultimum in fine mundi nasciturum, possent unicuique homini deputari ad minùs decem Angeli gloriosi. Divinus etiam Dionysius Areopagita † scribit, numerum sanctorum Angelorum superare omnem numerum rerum inferiorum. Plerique tamen Patrum existimant, non plures esse Angelicos spiritus in cælo, quàm erunt beati homines finito hoc sæculo: ita ut æqualis futurus sit numerus Angelorum & hominum beatorum. O! quàm jucundum erit conspiciere totum illum cælestem exercitum, & amabilem illam multitudinem, gratiosa humilitate, suavissima charitate, ineffabili pulchritudine, perennique gloria refulgentem, ac singulos cæli cives perfectissimè cognoscere!

Deus ad beatam Catharinam ait: *Multum ordinatè providi sum per cælestium civium & Angelicorum*

† Cælestis Hierarchiæ cap. 14. & citatur Psalmus 68. Iob 25. Dan. 7. Apoc. 17. & ceteris aliæ sacræ Scripturæ, ac sancti Patres à Scholasticis apud D. Thomam 1. p. qu. 50. art. 3. utrum Angeli sint in aliquo magno numero.

Spiritus

Monile Spirit. spirituum charitate in vita aeterna. Non enim volui ut quilibet gustet solus proprium bonum quod à me recipit: sed ordinavi, ut bonum uniuscuiusque participetur ab omnibus. Volui, ut in ordinatissima perfectissimaque charitate maior gustet bonum minoris, & è converso minor bonum maioris. Ibi & magnus & parvus perfecte gaudet, perfectamque consolationem obtinet: quia omnes pleni sunt pro mensura sua & in gradu suo. O quam fraterna est ista charitas, & quam unita in me! Angeli cum ingenti letitia communi-
Dam Angelorum quam animarum beatorum. cant cum animabus beatis, & anima beata cum sanctis Angelis. Itaque omnes suavissima dilectione abundantissime perfusi, ultra quam intelligere possis exultant, mirabilique modo iubilando gaudent in me. Quilibet cali civis videndo me Deum aeternum, videt gloriam & laudem nominis mei in Sanctis meis, & in bonis Spiritibus Angelicis, & in omnibus aliis creaturis, atque etiam in demonibus. Veritatem clarè agnoscit, & habet omnia quæ desiderare potest. Semper satiatur, & tamen fastidium nunquam patitur. Quamvis autem offensas peccantium cernat, nullum tamen neque inde neque aliunde quoquo modo dolorem habere potest, sed habet compassionem absque pœna, peccatores ipsos amando, & affectuosa charitate me jugiter exorando, ut mundo misericordiam benignè exhibeam. Voluntas Beatorum voluntati meae omnino unita & con-

formis est. Unde licet parentes adspiciant filios suos in inferno damnatos, nulla tamen compassione moventur erga illos, sed optimè contenti sunt, videntes eos cruciari tanquam inimicos meos. Desiderant quidem recipere corpora sua: sed nullatenus ipsos affligit huiusmodi desiderium, quod certissime sciunt aliquando fore implendum. Neque debes existimare quod post resurrectionem, glorificatio corporis maiorem beatitudinem adferet anime: nam si ita esset, anima quæ in celo sunt, quousque resumerent corpora sua, beatitudinem haberent imperfectam, quod nullo modo fieri potest: neque enim illis deest aliqua perfectio. Itaque corpus non augebit ipsi anima beatitudinem, sed potius anima illam corpori conferet ex abundantia sua. Oculus intellectus videre non sufficit, nec auris audire, nec lingua exprimere, neque cor cogitatione comprehendere, quanta sit beatitudo electorum meorum. O quale & quantum gaudium est, me clarè intueri, me dulciter amplecti, me perenniter frui, qui sum summum & aeternum bonum!

Virgo quædam Deo familiarissima plerumquedum in Deum eleuabatur, hæc tantummodò verba proferebat: O Deus meus & omnia! In Deo enim sunt omnia, & Deus est omnia, qui omnia intellectualiter repræsentat. Ab æterno omnia fuerunt

Monile Spirit. unita esse habent quidem amoris & affectionem ab peccata & damnationem hominis, sed sine pœna maiori dolerent. in Beatitudinem expectatio corporis nihil deest beatitudinæ anima. 1. Cor. 15.

7. In Deo sunt omnia; & Deus est omne bonum, Exod. 36.

Monile Spirit.

in Deo secundum ideam, quia in Deo immutabiliter sunt ideæ, seu intelligibiles formæ rerum omnium, & ipsa diuina essentia † est exemplar atque idea eorum omnium quæ creata & creanda sunt. Quidquid enim creat, quidquid fecit & facturus est Deus, hoc utique ex omni æternitate ab eo cognitum fuit, & sempiternè in eius incommutabili scientia manet, atque in eo relictet. O quam amabilis & desiderabilis est Deus! ipse est lux, pulchritudo, pax, suauitas, dulcedo ac bonitas prorsus immensa inuariabilis & æterna. Miramur, & meritò quidem, solis splendorem, lunæ siderumque claritatem, cælorum ornatum, ordinem elementorum, animalium multipliciter, colorum varietatem, hortorum amœnitatem, florum elegantiam, graminum foliorumque virorem, auri fulgorem gemmarum præstantiam, corporum harmoniam, humanæ formæ & faciei venustatem; sed si invisibilia creaturarum, nempe superiorum spirituum feliciamque animarum inenarrabilem pulchritudinem conspiceremus, iam præ admiratione deficeremus. Quantum ergo admirari atque amare debemus incomprehensi-

Gradatio à pulchritudine creaturarum ut rivulus ad creatorum Dei pulchritudinem, ut fontem, juxta Apostoli cōtemplationem ad Romanos, c. I. v. 20. Invisibilia enim ipsius, à creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur.

† Meditatio Theologica de hac re institui potest ex D. Thoma 1. p. qu. 4. art. 1. & 2. ubi Scholastici Doctores allegant, Exodi 33. Ego ostendam tibi omne bonum. & Psal. 49. Pulchritudo agri mecum est. & Psal. 93. Qui plantavit aurem, non audierit & ejusmodi alia; denique adferunt Rom. 11. Ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia.

bilem pulchritudinem Dei? † Nam rerum creaturarum pulchritudines aliud prorsus non sunt, nisi rivuli quidam tenuissimi ab illa summa pulchritudine, tanquam ab originali fonte, promanantes. Miramur etiam avicularum cantus, & lyrae, psalterii, citharæ, organorumque musicorum suaves sonos: miramur eximiam dulcedinem & fragrantiam quam Deus indidit melli, vino, fructibus, virgultis, floribus, herbis, aromatibus: sed ipse DEUS, à quo omnis illa dulcedo profluit, incomparabiliter & infinitè gratior atque suavior est. Melodia, odor, sapor, sunt in DEO modo quodam indicibili, superessentiali, verissimo atque perfectissimo. Planè quidquid dulcoris, decoris, excellentiæ, amabilitatis & perfectionis in creaturis sparsim ac finitè invenitur, hoc in Deo collectum, simplicissimè, & cum infinita plenitudine est. Lux ista visibilis & claritas solis, comparata divinæ luci, caligo est & tenebræ. Unde & beatus Joannes in Apocalypsi dicit, civitatem su-

Monile Spirit.

Apoc.

† Monet nos de hac de re Sapiens Sapientia cap. 13. ut videntes pulchras creaturas in cælo & terra, rapiamur ad pulchritudinem Creatoris qui fecit omnia quæ videmus pulchra: Quorum specie delectati, fiant quanto huius dominator eorum speciosior est; species enim generator hac omnia constituit. Et que illa praxis pietate & dulcedine & utilitate plenissima, quam Illustrissimus & devotione juxta ac doctrina Eminentissimus ex S. I. I. Cardinalis Bellarminus expenu privati cordis ad publicum usum producit totò illo aureo libro de Ascensu mentis in Deum per scalas creaturarum.

per-

Monile
Spiritus.

pernam non egere sole, propterea quòd splendidissimâ, serenissimâ atque jucundissimâ claritate Dei illustretur: & ibi una atque perpetua dies est, cui nulla nox succedit. Omnis item pulchritudo rerum creaturarum comparata pulchritudini increatæ, deformitas dici potest. Sic etiam dulcedo & suavitas creaturarum comparata dulcedini & suavitati Creatoris, quasi amaritudo est. Similiter omnis opulentia, nobilitas, gloria, majestas, excellentia, dignitas & perfectio hujus sæculi, collata cum opulentia, nobilitate, gloria, majestate, excellentia, dignitate & perfectione Dei, nihil est. Omnia quoque gaudia & delectationes quæ in hoc mundo percipiuntur, in comparatione purissimorum gaudiorum, perenniumque voluptatum quæ in cælo ex visione Dei ac societate Sanctorum habentur, sunt velut una aquæ guttula cum toto Oceano collata. Itaque desideremus Deum nostrum, qui solus plenè nos satiare potest: amemus summum illud & incòmutabile bonum, in quo sunt omnia bona: suspiremus ad beatam & æternam illam vitam, cui comparata præfens vita, mors potiùs dicenda est quàm vita. Et, heu! quàm imperfectè, quam debiliter, quam obscura & distracta mente hic laudamus Deum! at ibi perfecta sempiternaque laudatio est, ubi scilicet ardens, dulcis & stabilis est dilectio.

Felicissima virgo Gertrudis aliquando in spiritu intellexit, tantam & usque aded incomprehensibilem esse lucem Divinitatis, ut si quilibet Sanctorum, ab Adam usque ad novissimum hominem, tam altam & perspicuam cognitionem perciperet, quàm altam perspicuamque aliquis unquam percepit, & alter cum altero in sua cognitione non participaret, etiam si millies numerosior esset multitudo Sanctorum, adhuc tamen ipsa lux Divinitatis in infinitum superaret omnem intellectum. Idem omnino sentiendum est de pulchritudine, dulcedine & bonitate Dei, aliisque amabilibus ejus perfectionibus. Meritò itaque eadem virgo Gertrudis, degultatis utcunque in unione divina deliciis patriæ cælestis, exclamando dixit, & scripturæ commendavit verba ista:

O Regio illa beata & beatificans affluentiis beatitudinem, ager deliciarum, cuius minutissimum granum sufficientissimè satisfacere potest aviditati omnium electorum, in his que humano cordi desiderabilia, amabilia, & suavia possunt excogitari! O æternum solstitium, speciosa meridies, mansio secura, locus totum continens quod delectat: paradysus iucunda, undique manans rivis inestimabilium voluptatum, & alliciens florigera venustate omnigenarum amenitatum, & demulcens suavissimo sono, imò suaviter afficienti melodia intellectualium musicorum, & inebrians solventi

V u 3

dul-

Monile
Spiritus.
Majestas
Dei &
omnes e-
jus perfe-
ctiones
incompre-
hensibiles
sunt.

Exclama-
tio & ad
spiratio
animæ in
Dei visi-
onem su-
piravit.

Monile
spiritu-
ale.

dulcedine internorum saporum, & immutans mira blanditate secretorum amplexuum! Sed quid inde balbuire conatur mea impeditior lingua? cum etiam si omnis Angelica & humana potentia in unam sonferretur scientiam, nequaquam ad plenum formare sufficeret vel unicum verbum, quo tanta rei excellentia aliqua ex parte dignè attingeretur aut exprimeretur. Hæc Gertrudis. Quodd si tam inexplicabilia virgo illa in hoc exilio percepit; qualia, quæso, percipiunt Beati cives cæli, qui Deum jam non in ænigmate, sed facie ad faciem vident? Ipse Iesus Christus Dei & Virginis Filius nos ad cælestem illam patriam perducere dignetur, qui est benedictus in sæcula, Amen.

1. Cor.
13.

† De his & alijs nonnullis reuelationum gratiâ donatis videri potest R. P. Petrus Antonius Spinellus in Throno Dei Admonitione ad Lectorem citans Blossum harum laudatorem; & R. P. Franciscus de Ribera lib. 1. Vitæ S. Matris Teresæ, multis etiam post R. D. Blossij Monile visionibus à Deo illustratæ, cap. 1. ubi has Blossianas feminas citat & laudat, & alias consimiles enumerat. Auctores quoque, qui mox in Monitiuncula nominantur, passim harum sanctarum feminarum honorificam faciunt mentionem.

APPENDIX

DE IV. SANCTIS FEMINIS

† IN PRÆDICTO LIBELLO

CREBRO MEMORATIS.

§. I.

De sancta Birgitta.

1. D. Birgitta patria, Ortus, Matrimo-
nium.
2. Peregrinationes, Romana & Ierosolymitana.
3. Canalis Dei, sur à Deo ipso vocatur.
4. Quare Deum mirandas delicias sapiens operatur in sancta mulieribus, quæ non operatur in alijs sanctoribus personis.
5. Fluvium de ore B. Birgittæ egredi visum.
6. Divini raptus ejusdem beata femina.

BEATA Birgitta parentes habuit nobilissimos, ex præclara stirpe Regum Sueciæ (quæ ultra Gothiam est) oriundos. Ipsam Dominus mox in prima ætatula visitare cœpit: quæ cum tredecim esset annorum, licet virginitatem unicè diligeret, parentum tamen imperio, & etiam Dei voluntate, adolescenti nobilissimo, qui Ulpho nominabatur, matrimonio fuit copulata, & ex eo quatuor filios totidemque filias suscepit.

Defuncto tandem marito ipsa cum Maria Magdalena optimam partem elegit: & iubente Domino patriam suam reliquit, venitque Romam. Postea ex præcepto ejusdem Domini iter Ierosolymitanum arripuit, ac deinde Romam reversa est.

Christus huic sanctissimæ mulieri post mortem mariti ipsius dixit: *Ego sum DEUS tuus qui tecum loqui volo. Non autem propter te solam, sed propter salutem omnium Christianorum tibi loquor. Tu eris sponsa mea, & ego utar te tanquam canali: quia per te gratiam meam alijs communicabo, & eis benefaciam. Videbis & audies spiritualia secretaque caelestia, & Spiritus meus manebit tecum usque ad*

Monile
Spicula

1.
B. Birgittæ
a nativitate
eius, circa
supra
& prædictum

2.
Peregrinatione
Romam
que & Ierosolymam
in sua
viduata.

Luc. 10.

3.
Birgittæ
dicitur
esse canalis
in Deo
quia per
eam
varijs
hominibus
Dei
gratia
trahitur.